

* * *

Ε ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΑ προχθές ἐπιστολήν τοῦ διευθυντοῦ τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης Σιατίστης κ. Γ. Μπόντα, διὰ τὸ τραγούδι πού εὐρίσκεται τὰς ἡμέρας αὐτὰς εἰς ὅλα τὰ ἑλληνικά χεῖλη «Μαρία με τὰ κίτρινα». Κατὰ τὸν κ. Μπόντα εἶναι ἀποκρηάτικον τραγούδι τῆς Σιατίστης. Ἴδου ὅμως τί μοῦ γράφει ὁ φίλος συνταξιούχος διδάσκαλος Ἀθανάσιος Θ. Τσακνάκης. «Τὸ τραγούδι λέγει ὁ κ. Τσακνάκης τραγουδιέται καί εἰς τὸν Ἐπανομήν, με τὴν κατωτέρω παραλλαγήν:

Μοῦρ, παπαδιά, μοῦρ παπαδιά
ποιὸν ἀγαπᾷς καλύτερα,
ποιὸν ἀγαπᾷς καλύτερα,
τὸν ἀντρα σ' γιὰ τὸν γείτονα.
Τὸν ἀντρα μου τοὺν ἀγαπῶ,
τὸν γείτονα καλύτερα,
γιατὶ φιλάει καλύτερα.
Οὐ ἀντρας νὰ γίνῃ μάρμαρου,
οὐ γείτονας τραντάφυλλου,
γιὰ νὰ πατῶ στοῦ μάρμαρου
νὰ κόβω τοῦ τραντάφυλλου.

22-70
5-70

Ὁ Βόρειος

*Μαυρο
23/5/77*

Σοφία ΝΝΝ

* * *

Ο ΜΟΛΟΓΩ ότι ούδέποτε θά ήμπορούσα νά φαντασθώ όταν έδημο-
σίευσα τήν έπιστολήν του διεθυντού της δημοσίας βιβλιοθήκης
Σιατίστης κ. Γ. Μπόντα, διά τό τραγούδι πού εύρίσκεται εις ό-
λα τά χείλη «Μαρία μέ τά κίτρινα», ότι ήτο τό τραγούδι τουτο γνω-
στόν λαϊκόν τραγούδι, ότι ή έπιστολή του κ. Μπόντα πού έβεβαίωνα
οτι τό τραγούδι είναι άποκρηάτικον της Σιατίστης, θά προέκαλει τό-
σην συζήτησιν. Ήδη μετά τόν κ. Μπόνταν, τόν συνταξιούχον διδάσκα-
λον, κ. Αθ. Τσακνάκη, μου γράφει και ό δικηγόρος, κ. Γεώργιος Μ.
Παπαθανασίου (Μητροπόλεως 12) τά κατωτέρω διά τό τραγούδι.

«Στή στήλη σας του φύλλου του Σαββάτου 12ης τρέχοντος γίνεται λόγος για τό τραγουδάκι της έποχής «Μαρία μέ τά κίτρινα». Άνήκει στα λεγόμενα «έλαφρά» - τουλάχιστον ώς προς ιούς στίχους - όσο ει- ναι «έλαφρό» και τό περίφημο «Ντιρλαντά» πού μάς σεβρίσει πριν 3 ή 4 χρόνια για δικό του μουσούρημα και στιχούργημα γνωστός ντό- πιος συνθέτης, ενώ πρόκειται, όπως οι περισσότεροι γνωρίζομε, για δη- μοτικό, υπερασωνόβιο μάλιστα, των σφουγγαράδων της Καλύμνου.. Άλ- λά ταύτο, τουλάχιστον, μπορεί νά θεωρηθή σαν έπιτυχημένη και άρκε- τή χαριτωμένη διασκευή δημοτικού τραγουδιού (μιλώ για τή «Μαρία μέ τά κίτρινα»). Οφείλω όμως, έξ άλλου, νά πληροφορήσω τόν άξιότιμον κ. διεθυντή της δημοσίας βιβλιοθήκης Σιατίστης ότι τό θέμα του τρα- γουδιού, μέ διαφορετική κάπως μορφολογία του στίχου (ίσως και πιό... πικάντικη), είναι πολύ γνωστό και στη Χαλκιδική, ειδικώτερα δέ τήν Ί- βρισσό, όπου τραγουδιέται καμμιά έκατοστή χρόνια και παραπάνω. Και νά το, όσο τό θυμάμαι:

Γειτόνισσα δαιμόνισσα
δυό χρόνους δέν κοινωνήσα
κι' άκόμα δυό δέν κοινωνώ
για τό δικό σου τόν καημό.

Τόν άντρα μου τόν αγαπώ
τό γείτονα καλύτερα,
τό γείτονα καλύτερα
γιατί φιλάει γλυκύτερα.

Γειτόνισσα δαιμόνισσα
ποιόν αγαπάς καλύτερα
ποιόν αγαπάς καλύτερα,
τόν άντρα σ' για τό γείτονα;

Τόν άντρα μ' βάζω τραχανά
τό γείτονα τυρί κι' αυγά.
Νά γέν' ή άντρας μ' μάμαρο
κι' γείτονας τριαντάφυλλο
σκύφτω, πατώ τό μάμαρο
μυρίζω τό τριαντάφυλλο».

Ο Βόρειος